

# Oral History Kosovo

---

## INTERVJU SA FATLJUM KRIEZIU

Priština | Datum: 6. februara, 2018. Godina

Trajanje: 4 minuta

### Prisutni:

1. Fatljum Krieziu (Intervjuisan)
2. Aurelja Kadriu (Vodila intervju)
3. Donjeta Beriša (Kamera)

*Simboli komentara u transkript \*transkripti neverbalne komunikacije:*

*() – emocionalna komunikacija*

*{ } – intervjuiranje objašnjava gestom*

*Ostali simboli i transkripti:*

*[ ] – dodatak tekstu da se bolje razume*

*Fusnote su reaktorske dodaci koje daju više informacija za mesta, imena ili o izrazima.*

**Fatljum Krieziu:** Ja sam Fatljum Krieziu iz Prizrena. Imam 22 godine.

**Aurelja Kadriu:** Okej. A da li se sećate leta 2007. godine? Reč je o letu pre proglašenja nezavisnosti.

**Fatljum Krieziu:** Ne znam sada, ne mogu tačno da se setim leta godine o kojoj govorite. Ne sećam se leta 2007. godine.

**Aurelja Kadriu:** A da li se sećate kada ste prvi put čuli ili saznali da će Kosovo da proglasi nezavisnost?

**Fatljum Krieziu:** Do dana kada je proglašena, nisam imao nikakav indikator i da bih mogao nešto da čujem da će biti proglašenje nezavisnosti. U to vreme ja sam bio premlad, nisam mogao tako nešto da shvatim kao što bih mogao sada. Znam da je bila velika, prevelika galama, i znam da se nešto se na veliko slavi. Nisam imao neku emociju na tu temu da bih mogao nešto da vam opišem. Nisam znao šta znači nezavisnost, nisam znao šta je to, samo sam čuo od drugih da je to nešto dobro. Stvara se država Kosova, ta nezavisnost će nešto da doprinese ovom društvu i to je sve.

**Aurelja Kadriu:** Okej. A gde si bio na dan proglašenja nezavisnosti?

**Fatljum Krieziu:** Samo znam da smo dan ranije, pošto sam mnogo vezan za babu i strica, išli smo na aerodrom da pokupimo moga strica. Ni mi nismo znali, ni on nije znao šta se događa, mislim, da će biti proglašenje nezavisnosti Kosova. U to vreme bili smo, to je bilo jedan dan ranije. I znam uvek kada dolazi neko, to je tradicija, kada neko dolazi iz inostranstva, u porodici je jedna posebna atmosfera, mnogo bolja atmosfera. Kada ti neko nedostaje, uspomene koje imaš sa njima...

Bio sam mnogo vezan za njega i uvek kada je dolazio i sve vreme dok je bio kod nas ovde na Kosovu, ja sam imao jako dobru nedelju. Ja sam bio samo oko njega, i on mi je uvek ispunjavao želje na svaki mogući način. Znam da je bilo vrlo dobro za vreme njegovog boravka, i meni i njemu super. Zatim, on je bio stariji od mene, razume se da je on znao šta znači nezavisnost. On je doživeo sve moguće, kao i svaki građanin ovde. I zbog njegove radosti, radovao sam se i ja, kako je on to doživeo i pokazivao, tako sam i ja, delili smo istu radost.

Obično mene nisu vodili kada bi izlazili, na primer, prvog dana nezavisnosti, drugi dan nezavisnosti. Oni su izlazili da slave kasno noću, hteo sam i ja da idem sa njima da vidim kako se slavi, šta rade, šta piju i sa kim slave, ali u određenom trenutku mi nisu dozvolili da i ja idem sa njima. Ja sam se osećao baš loše i reko sam: “Došla je, došla je za ove odrasle...” Znaš, i ovo je i za mene bilo nešto mnogo interesantno, sad kad razmislim. Nešto drugo ne znam, znači.

**Aurelja Kadriu:** A da li bi nam rekao ti lično šta si uradio, gde si bio?

**Fatljum Krieziu:** Ne znam. Znam da je bilo dosta muzike, znam onako bez... Mislim, kao i svako dete, sećaš se nekih pesama, na primer onih pesama koje imamo, uz koje slavimo: “O Kosovo, o majko

moja” i tako dalje. Znae, i ja sam pokušao da ih pevam, i šta znam drugo. I na taj naēin znaēi ja sam poēeo da.. da... da vidim.

**Aurelja Kadriu:** A da li znaš, da li se seēaš, kada je proglašena nezavisnost, jel ste pratili direktan prenos?

**Fatljum Kryeziu:** Da, zatim ona priznanja: “Kosovo, ēestitamo dan nezavisnosti!” Znae... zatim, zavisno od starosti, video sam da ēlanovi moje porodice više vole neke države. Na primer, pošto su malo konzervativniji, ja sam iz Prizrena, i bilo je mnogo znaēajno kada je, na primer, Erdogan rekao: “ēestitam Kosovu!” I sada sam nešto u prolazu ēuo, baš je bilo zanimljivo, u vezi sa vremenom proglašenja nezavisnosti. Na primer, on je rekao da ga je jedan kosovski student pitao u nekom intervju za Kosovo, šta mislite, on je reko da je njemu bilo vrlo korisno da u tom momentu ēestita Kosovu nezavisnost pre Amerike, znate?

Ove je porodica kao i svaka druga porodica... naroēito u Prizrenu, mi smo malo više vezani za ovu vrstu politike i oni su uticali na mene, znate, pratio sam sve, bio sam baš zainteresovan, znate? Ali ne svesno, bez neēeg odreēenog, znaēi, da shvatim, ili da objasnim stvari koje su oni govorili, ali preko njihovog znanja, ja i moja percepcija kako oni.... Sada, u ovom trenutku, govorim više, ali i tada je bilo interesantno, znate, koja veza, što je bilo, i zašto je bilo znaēajno da te neka država prizna. Sada kada sam već odrastao shvatim kako je ovo...

**Aurelja Kadriu:** A da li se seēaš u tvojoj porodici, da li ste razgovarali o nezavisnosti? I da li ste razgovarali o državi Kosovu?

**Fatljum Krieziu:** Ja sam više živeo sa mojom babom, zbog moje prošlosti. Naviše sam bio pored babe, i ona je bila dosta stara, nju to nije mnogo interesovalo. ēim bi se pojavilo nešto vezano za politiku, ona bi menjala kanal, puštala muziku ili nešto što ona voli, “ēekine recepte”. Sve što ja imam, to su uspomene vezane za nju i oko nje. Kada sam otišao kuēi kod mojih roditelja, tamo je bilo drugaēije, tamo smo imali razliēita mišljenja, jer su oni bili drugi nivo, oni su pratili stvari i gledali vesti mnogo više nego baba. Tamo su priēali o nezavisnosti Kosova, priēali su kako je to dobro, kako ēe biti više posla, iēi ēemo van Kosova, i tako... znaēi, to su bila oēekivanja, ne znam, pravo da vam kaēem, ništa drugo nije bilo tamo kod roditelja.

**Aurelja Kadriu:** Puno ti hvala.

**Fatljum Krieziu:** Neman a ēemu.